

РЕШЕНИЕ

№ 15276

гр. София, 21.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в
публично заседание на 05.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **12864** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано по жалба на Р. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., с дата на раждане: 01.09.2002 г., действащ чрез адв. Т. Л. – САК, срещу Решение № 182 X /21.11.2025 г. на интервюиращ орган, Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последваща молба вх. № КП-01-7769 от 04.11.2025 г.

В жалбата се сочи, че атакуваното решение е незаконосъобразно поради съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон, тъй като са налице предпоставките за допускане на последваща молба в производството за предоставяне на международна закрила. Счита, че административния орган, с оглед на изложеното в жалбата и на новите обстоятелства относно страната на произход, следва да събере допълнителни доказателства, които да обсъди и да прецени, как евентуално връщане до страната на произход би се отразило на кандидата и дали отказа от предоставяне на международна закрила няма да засегне и/или да наруши негови основни права, гарантирани в ЕКЗПЧОС, вр. чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено за всеки отделен случай, като се вземат предвид всички относими факти, свързани с държавата на произход в момента на вземането на решението по молбата, включително законите и подзаконовите актове на държавата на произход, както и начинът на тяхното прилагане. Актуалните данни за страната по произход не са обсъдени от органа в оспореното решение. Моли да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и с адв. Л.. Осигурен му е и превод на езика, който разбира, като му е назначен преводач за превод от и на арабски език, като съдът му разясни всички права и правни последици в процеса, съгласно служебното начало в това производство. Чрез адв. Л. поддържа жалбата по изложените в нея съображения и моли съда да отмени като неправилно и незаконосъобразно оспорваното решение. Лично в съдебно заседание (чрез преводач) жалбоподателят заявява, че е разбрал, че има задочна присъда, като не е съгласен да бъде осъждан и плаща глоба. Избягал е от войната в С. и работи в РБългария.

Ответникът - интервюиращ орган при ДАБ при МС, чрез процесуалния си представител юрк. П., оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл. 235, ал. 2 ГПК вр. чл. 144, ал. 1 АПК, установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателят за първи път е поискал закрила с молба с № 4036/03.10.2024 г. на РПЦ-Х., на която дата кандидатът е регистриран като Р. (собствено) А. (фамилно) А. (бащино), от мъжки пол, [дата на раждане] в С., [населено място], обл. И., гражданин на С., етническа принадлежност - арабин, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като не е представил документи за самоличност.

С решение № 1578 от 12.02.2025 г. на председателя на ДАБ при МС на Р. А. А. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република Б.. Чужденецът е обжалвал горепосочения административен акт. С решение № 3603/10.04.2025 г., по адм. дело № 535/2025 г., Административен съд - Хасково е отхвърлил жалбата на сирийския гражданин. С Решение № 10315/23.10.2025 г. по адм. дело № 5456/2025 г. Върховният административен съд на Република Б., оставя в сила Решение № 3603/10.04.2025 г. на Административен съд - Хасково.

Подадена е последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № КП-01-7769 от 04.11.2025 г. на Държавна агенция за бежанците към Министерски съвет. С подаването на своята последваща молба, Р. А. А. отправя искане за повторна регистрация. В своята последваща молба за закрила молителят твърди, че съществуват нови обстоятелства относно личното му положение и държавата му на произход. Заявява, че е получил окончателен отказ за предоставяне на закрила, без да бъде разбрана неговата лична история, затова искал още един шанс да докаже и разкаже, от какво се страхува, особено сега. Твърди, че семейството му се опитва да се снабди с документ - Задочна заповед за арест, който бил издаден, но в момента било трудно да представи. Същият документ щял да докаже, че действително бил заплашен от сегашните управляващи, тъй като бил определен, като привърженик на предишния режим и осъден, без съд и присъда на десет години затвор.

В допълнение, несигурността в С. ескалирала след падането на режима на Б. А., именно заради продължаващите раздори между различни фракции - привърженици на стари и нови управляващи, кюрдски въоръжени сили, терористични групировки и външни участници, като Република Т. и И., които нанасяли удари върху цивилното население.

След анализ на установените в административното производство факти и обстоятелства с обжалваното в настоящето производство Решение № 182Х/21.11.2025 г. интервюиращият орган при ДАБ-МС е приел, че молба с вх. № КП-01-7769 от 04.11.2025 г. не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила. За да постанови решението органът е приел, че не се обуславят нови обстоятелства въз основа, на които чужденецът да бъде допуснат до ново производство по предоставяне на международна закрила.

За да постанови решението си административният орган е изследвал заявената от Р. А. А. заплаха за живота му, при евентуалното му завръщане в С.. Приел е, че молителят не обосновава твърденията си, че след напускане на държавата си на произход са настъпили значими събития за живота му там, въз основа на които да може да се обосноват опасенията му от преследване, не представя доказателства за наличие на заплаха за неговия живот. Интервюиращият орган е разгледал актуалната обстановка в Сирийската арабска република и като се е позовал на информацията, съдържаща се в справка с входящ вх. № МД-02-606 от 18.11.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, е извел извод, че въпреки наличието на инциденти, ситуацията със сигурността в страната, сравнена с изминали години се е подобрила значително и към настоящият момент не може да се говори за наличие на безогледно насилие. Въпреки сложната ситуация в С., страната се връща обратно към нормалния живот, след падането на режима на Б. А., а вече над милион сирийци са се завърнали доброволно в своята родина.

След като е заключил, че представените в последващата молба на чужденеца факти и обстоятелства не са нови и от съществено значение нито за личното му положение, нито за положението в страната му на произход, интервюиращият орган е приел, че последващата му молба за международна закрила е недопустима и не следва да се образува производство за предоставяне на международна закрила, и на основание чл. 76 б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не я е допуснал до производство за предоставяне на международна закрила.

По делото е приложена административната преписка по издаването на оспорения акт в цялост, както и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, подлежащ на съдебен контрол, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл.146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 от АПК. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В тази връзка съдът счита, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл. 48, ал.1, т. 10 от ЗУБ Председателя на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му - чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Съдът не констатира допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето молител и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила. Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от Р. А. А. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от

ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република Б., която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република Б. е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република Б..

В раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а –чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал. 7 ЗУБ.

Фактите, на които се позовава жалбоподателят в последващата си молба са свързани с обстановката в С.. От представената справка с вх. № МД-02-606 от 18.11.2025 г., както и приложената от ответника справка с вх. № МД-02-30/30.01.2026 г. изготвени от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, може да се направи извод, че в страната на произход на молителя не е налице съществена промяна в обстановката, която да е основание за предоставяне на международна закрила и да не е обсъдена във влязлото вече в сила решение на Председателят на ДАБ, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на лицето. Няма никакви данни, че лицето, ако се завърне в С., ще пострада. Точно обратното от справката е видно, че има значително завръщане на сирийци в С., прави се опит за нормализиране на

обстановката.

На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека.

От данните по преписката категорично не може да се направи и извод, че личното и общественото положение на жалбоподателя го поставят в такава рискова група, чиято дейност да го изложи на неблагоприятни последствия на фона на съществуващия конфликт в страната по произход и спорадичните проблеми със сигурността там.

Безспорно обстановката в С. е несигурна и сложна. Независимо от тези факти обаче съвкупната преценка на данните от приобщените по делото справки относно ситуацията в тази държава, според настоящия съдебен състав действително не налагат извод за безогледно насилие в държавата на произход по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, което би поставило чужденеца в реална опасност да претърпи тежка заплаха срещу живота или личността си единствено поради факта на присъствието си на територията на тази държава, без значение от личното му положение.

Следва да се посочи, че в последващата си молба жалбоподателят твърди, че семейството му се опитва да се снабди с документ - Задочна заповед за арест, който бил издаден. Такъв документ не е представен в производството пред административния орган, но в съдебното производство е приложено копие на документ на арабски език, преведен на български език, озаглавен „уведомление за задочни присъди“. Настоящата съдебна инстанция намира, че приложеното копие е без изведен изходящ номер, без конкретно описана дата и месец на дело, като единствено е отразено дата и номер на присъда, липсва лого на институцията. Не става ясно кой е съдът и коя е инстанцията издала присъдата.

Прави впечатление, че в интервюто си жалбоподателят изрично е заявил, че не е членувал в партия или организация, а причините да напусне страната си на произход са тежкият живот и нежелание да служи в армията. С оглед на събраните доказателства в тяхната съвкупност съдът счита, че пресъздаденото в по-късен момент е с единствената цел да обоснове неговото желание да му бъде предоставена закрила в Република Б..

В процесния случай не са се появили и от кандидата не са представени нови факти, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Представеният към молбата документ и всеки изложен в молбата довод е подробно обсъден и оценен в мотивите на обжалваното решение. Изводите на интервюиращия орган се споделят напълно от настоящата инстанция.

Поради изложеното, съдът счита, че решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактичката обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 от АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съответства и на материалния закон, поради което е законосъобразен.

Извършеният анализ обуславя извода за липса на основания по чл. 146 от АПК, които да характеризират оспорения административен акт като незаконсъобразен. С оглед на гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а издадения

административен акт за законосъобразен.

Така мотивиран Административен съд София-град, III отделение, 36-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., с дата на раждане: 01.09.2002 г., срещу Решение № 182 X /21.11.2025 г. на интервюиращ орган, Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последваща молба вх.№ КП-01-7769 от 04.11.2025 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ.

СЪДИЯ: